

ПРОТОКОЛ

№ 292

гр. Благоевград, 15.03.2024 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ЧЕТВЪРТИ ВЪЗЗИВЕН
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на петнадесети март през
две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Маргарита Коцева

Членове: Илияна Стоилова
Величка Пандева

при участието на секретаря Мария Миразчийска
и прокурора Н. Г. С.

Сложи за разглеждане докладваното от Илияна Стоилова Въззивно
наказателно дело от общ характер № 20241200600017 по описа за 2024
година.

На именното повикване в 09:30 часа се явиха:

За ОП – Благоевград, редовно призована, се явява прокурор С..

Подсъдимият, редовно призован, явява се лично и с адв. С.,
пълномощник от по-рано.

Частният обвинител, редовно призован, явява се лично. Не се явява
повереникът на частния обвинител адв. В..

ЧАСТНИЯТ ОБВИНИТЕЛ: Няма да се явява моят адвокат, да се гледа
делото без него. Знам за какво е делото във въззивния съд.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

АДВ. С.: Да се даде ход на делото. Запознахме с молбата на повереника
адв. В.. Представям удостоверение за платен хонорар пред въззивната
инстанция.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ПРИЛАГА към делото представения документ от адв. С..

ПРОКУРОРЪТ: Поддържам протеста на РП – Благоевград. Намирам депозираната жалба срещу съдебния акт за неоснователна. Нямам искания за събиране на доказателства.

ЧАСТНИЯТ ОБВИНИТЕЛ: Подкрепям становището на прокурора.

АДВ. С.: Считам протеста за неоснователен. Основанията в протеста, които е изложил районният прокурор, са основанията, по които РС – Благоевград се е произнесъл, т.е. в протеста няма критичен анализ на мотивите на съда, а има повтаряне на онези твърдения, които са анализирани от районния съд в своята присъда и мотивите към нея, така че този протест няма конкретно посочено основание за незаконосъобразност. Просто районният прокурор е повторил фактите, изложени в обвинителния акт.

Поддържам своята жалба. Нашето твърдение е, че това деяние представлява престъпление от частно-правен ред, в случая някаква форма на причиняване на телесна повреда в лека степен.

Нямам искания за събиране на други доказателства.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ

ПРОКУРОРЪТ: Поддържам протеста на РП – Благоевград против решение, постановено по н.о.х.д. 71/2023 г. на РС – Благоевград. Намирам депозираната срещу съдебния акт жалба за неоснователна.

Районният съд е признал подсъдимия за виновен в извършено престъпление по чл. 131 ал. 1 т. 2 вр. с чл. 130 ал. 1 от НК и му е наложил административно наказание при хипотезата на чл. 78а от НК, прилагайки според мен неправилно материалния закон.

Съдът е приел, че поведението на А. е съставомерно по този текст чл. 131 от НК, като е приел за недоказано и несъставомерно поведението на подсъдимия по чл. 144 ал. 3 пр. 1 и пр. 2 алтернатива 1 във вр. с ал. 1 от НК, така както му е било повдигнато обвинение с обвинителния акт, внесен от районна прокуратура и поради това го е оправдал неправилно по това обвинение.

В подкрепа на това становище на прокуратурата са изложени подробни съображения в протеста на РП – Благоевград и напълно се присъединявам към тях, няма да ги приповтарям пред Вас, а само ще добавя, че намирам, че при задълбочен и обективен анализ на доказателствата, които са събрани, се налага извод за съставомерност на поведението на подсъдимия именно по обвинението, което му е повдигнато с обвинителния акт, в противовес на възприетото от съда.

Накратко ще маркирам доказателствата, въз основа на които според прокуратурата се налага този извод. На първо място това са показанията на О. Ф., който е пострадал от престъплението, но той е дал и свидетелски показания, които са подробни и обстоятелствени, няма основания да не възприемем напълно обстоятелствата, които се съдържат в тях, тъй като този свидетел е прецизен, честен в това, което отразява в своите показания, последователен от самото начало във всички етапи от момента, в който е депозирал жалба през досъдебното производство и съдебното следствие той не променя своите показания. Освен това неговите твърдения са в унисон и не са в противоречие и се подкрепят от обективно установеното в заключения на вещите лица по извършените и съдебномедицинска експертиза, и комплексна съдебно психологична и психиатрична експертиза. Експертите установяват обективни обстоятелства, чрез които може да се подкрепи и се подкрепя

достоверността на показанията на този свидетел. Това ни дава основание да ги приемем за достоверни и да базираме изводите си и на тях в голяма степен. Освен това, неговите показания се подкрепят и от показанията на свидетелите В. П., С. К. и М. Д., които не са очевидци на деянието, но те са възприели непосредствено състоянието, в което се е намирал пострадалият след нанесения му побой, отразяват това, което са възприели, а и което той е споделил с тях, включително и че към него са отправени закани за живота му. Отново наблягам на това, че тези негови показания се подкрепят от изводите на вещите лица, които те са установили в съдебномедицинската експертиза, както и в комплексната съдебно психологична и психиатрична експертиза и споменавайки я, считам, че районният съд доста превратно е възприел изводите на вещите лица и показанията на вещите лица при техния разпит в съдебно заседание. Намирам, че ги е анализирал и обсъждал нелогично според мен. Вещите лица са категорични, че действията са предизвикали разгръщане на афективна реакция на страх у пострадалия за осъществяване на отправените му закани за посегателство над живота му, както и самият съд е отразил именно тези констатации на вещите лица в своите мотиви, дори двукратно е възпроизвел този извод в съдебния си акт. Съсредоточавайки се върху изложеното за споделеното, за преживяванията и емоциите на пострадалия, след това обаче, е отразено, че по време на интервюто с вещите лица той е споделил, че за причината, поради която му нанесен побоя не е логично да бъде отнет човешки живот, но съдът е игнорирал обстоятелството, че тези изложения на пострадалия са направени по време на интервюто, а не са израз не неговите емоции по време на деянието. Експертът сочи, че пострадалият е споделил, че изпитва страх за живота си, който след това вече не е изпитвал. Същественото тук е, че усещането на пострадалия към момента на деянието е реален страх за живота му, така както той е отразил в показанията си и така както е възприела експертизата. Същественото тук е също и това, че дали конкретното поведение на извършителя би могло да възбуди основателен страх, за да се приеме за съставомерно неговото поведение. А в случая е точно така, отправените закани „*ще те пребия, ще те убия*“, наред с нанасянето на многобройни и сериозни удари по пострадалия могат да дадат сериозно основание да се възприеме, че такова поведение би могло да възбуди основателен страх за осъществяване на тези закани у пострадалия. Не само реално е възбудило, както се установява и от

неговите показания, и от заключението на експертите, но и при обективно установеното от това какво се е случило и какво е било поведението на извършителя може да се стигне до извода, че би могло реално да възбуди основателен страх.

Няма повече да ви обременявам с тези разсъждения, защото те са изложени в протеста на РП, които подкрепям напълно.

Затова считам, че по категоричен начин се установява, че подсъдимият А. е осъществил престъплението по чл. 144 ал. 3 от НК, поведението му е било такова, че заканите биха могли да възбудят основателен страх и са възбудили такъв у пострадалия, то е съставомерно и от обективна, и от субективна страна, поради което миля да отмените съдебния акт, постановен от РС – Благоевград и да признае подсъдимия за виновен по обвинението, което е повдигнато с обвинителния акт на РП – Благоевград и да му наложите наказанието, предложено пред районния съд, „лишаване от свобода“ с приложение на института на условното осъждане.

ЧАСТНИЙТ ОБВИНИТЕЛ: Нямам какво да кажа. Подкрепям изцяло казаното от прокурора.

АДВ. С.: Считам, че в този казус е обърнат начинът на изготвяне на обвинителния акт и изнасяне на казуса пред съответния съд.

Обикновено, когато се готви обвинителен акт и се внася в съда прокурорът установява фактите и въз основа на тях налага текста от закона, който максимално съответства на тези факти. В случая, анализирайки доказателствата, аз считам, че РП – Разлог е постъпила обратно, тя е взела текста от закона и го е наложила върху фактите и онези факти, които не съответстват на текста внимателно РП е изхвърлила от фактическата обстановка, поради което след събиране на доказателства за онази част, която прокурорът е приел, че е ирелевантна към казуса, РС – Благоевград стигна до заключение по отношение наличие на състав, различен от състава, предложен от РП – Разлог за деянието на П. А..

Твърдението ми е следното – в обвинителния акт фигурира само и единствено онази част от изречението на П. А., която подкрепя

предложението на прокурора, че е налице закана за убийство и прокурорът е цитирал в диспозитива на обвинителния акт и в обстоятелствената част, че при срещата между подсъдимия и пострадалият подсъдимият е казал думите „*ще те убия*“. Само че видно от събраните доказателства, които са приложени и изявленията на пострадалия, това не са думите, които е казал П. А. към него, а е част от думите, които П. А. е казал. В сигнала до прокуратурата от 07.12.2017 г., подписан от О. Ф., е посочено, че преди да стане инцидентът, думите, които е изрекъл П. А. „*Ти какъв си да ми махаш СOT-а, ти за какъв се мислиш, ще те пребия, ще те убия.*“. Същите думи са казани преди това от пострадалия в обясненията, дадени на 01.12.2017 г. и в жалбата до РП от 05.12.2017 г., те са приложени по делото. Думите, които свидетелства, че е чул пострадалият, това са думите „*Ти за какъв се мислиш да ми махаш СOT-а, , ще те убия, ще те пребия и бяха нанесени удари в гърдите и в лицето.*“. Оттук насетне, след като имаме различно съдържание на казаните думи, ясно е, че става въпрос за тълкуване. Тълкуването означава, че ако прокурорът беше изложил в диспозитива на обвинителния акт цялото изречение, което възпроизвежда пострадалият, то би стигнал до различен извод от извода, който е предложил на съда, че се касае за престъпление по чл. 144. Онази част, която прокурорът е селектирал, може би влияе на неговите изводи и затова той не я е предложил на съда. Анализирайки думите „*Ти за какъв се мислиш да ми махаш СOT-а, ще те убия, ще те пребия*“ не представляват пряка закана за убийство, а касаят емоционален укор за неправомерно поведение от страна на пострадалия.

Българският език не е прост език. По-образованите хора си служат с различни образни средства, които следва да ги тълкуваме не буквално. Никой не тълкува думите, които изричаме, буквално. Хората без абстрактно мислене тълкуват думите буквално. Когато някой, който се занимава с художествена литература, каже „*луната спи*“ не означава, че той е видял как луната е легнала и е заспала. Когато някой каже думи, които са израз на високо чувство за хармония, особено в поезията, тези думи не трябва да ги тълкува буквално съобразно случая, съобразно обстоятелствата, съобразно това, което е искал да каже този, който казва думите.

РП – Разлог е подходила по този най-пряк, директен начин на възприемаме на думите, без да подложи на критика думите „*За какъв се*

мислиш да ми махаш СOT-а, ще те пребия, ще те убия.“. Ясно е, че тези думи изразяват едно негативно отношение на пострадалия към неправомерните действия на Ф. и от една страна опит за укор към неговите действия и опит за пресичане на това неправомерно поведение.

Дали това е така? По делото има данни, че фирмата, която е била собственост на П. А., а той не се занимава с охранителна дейност, е имала договор за охрана на магазин, управлявано от пострадалия. Няколко години този магазин не е плащал съответните такси за охрана, поради което, за да не плати окончателната сума пострадалият е махнал камерите, като това махане е било съпроводено с тяхната повреда, което е предизвикало реакцията на П. А.. Когато правим нещо негативно най-малкото е да очакваме някаква реакция. По делото са събрани данни, че между двамата преди този случай не е имало никакви отношения. Анализирайки думите *„Ти за какъв се мислиш да ми махаш СOT-а, ще те пребия, ще те убия.“* не означа закана за убийство. Ако приемем, че всяка дума е закана за убийство то тогава трябва да дадем на съд за закани думите на нашите баби.

Аз се моля за анализ на тези думи, но не анализът, който е направил РП – Разлог, а анализ на база думите изречени от подсъдимия спрямо пострадалия.

На второ място, не е вярно твърдението, че е налице закана за убийство, която се подкрепя от показанията на вещото лице, изследвало психологическия статус на пострадалия. Напротив, в съдебно заседание вещото лице К. заяви, че в нито един момент пострадалият не се е боял за своя живот, тя заявява, че той се е страхувал от някаква форма на възмездие за това, че е постъпил неправилно спрямо П. А.. Анализът, който прави окръжният прокурор на заключението на вещото лице, е неправилен и не отговаря на заключението, предложено пред вас.

Аз моля да анализирате показанията на свидетелите, непосредствени очевидци след деянието. Това е полицаят Милев, при който е направил оплакване пострадалият и който полицай е възприел оплакването и ударите, които са нанесени на пострадалия, но не е имало оплакване, че той се страхува за живота си. В тази връзка са и показанията на свидетеля П., служител на пострадалия. През цялото време той се е страхувал от някакво възмездие, но не за живота си, а да не го види П. А. и да не го удари.

Същите са и показанията на свидетелката М. Д., която е живял към онзи момент с пострадалия. В тази насока са показанията и на останалите свидетели, като нито един от тях не говори, че пострадалият бил притеснен за живота си при евентуална среща с подсъдимия.

В случая в тази насока много показателни са показанията на свидетеля С. К., брат на жената, с която живее пострадалият, който непосредствено след инцидента е закарал пострадалия до болницата и говори какво е било състоянието на пострадалия и това състоянието на пострадалия не отговаря на съставамерност на чл. 144 ал. 3 от НК. Този свидетел обективно излага онова, което е възприел като състояние на пострадалия.

Впоследствие в показанията на пострадалия се забелязва една еволюция в заплахата и той говори за наличие на пистолет при побоя, който пистолет прави това деяние съставамерно. В тази насока са поставени задачи на вещото лице Т., който заявява, че не може да види наличие на вещ в ръцете на П. А.. В подкрепа на това са показанията на вещото лице А., който стига до извод, че увредите на пострадалия не могат да се получат от удар с твърд предмет – желязо, дръжка на пистолет или бокс и т.н. Тези еволюционни показания по отношение закана от страна на пострадалия при срещата си с П. А. са опровергани със съответните доказателства.

Всички онези твърдения, които твърдят районна и окръжна прокуратура, за наличие на закана за убийство от П. А. спрямо пострадалия, в случая не са скрепени с доказателства и не са основателни. Не са основателни, защото са неверни. От една страна инцидентния характер на проявата, наличието на недобронамерено отношение към имуществото на П. А. от страна на пострадалия, всички тези обстоятелства говорят за липса на онези елементи за закана за убийство, които биха могли да повлияят на пострадалия да се страхува за живота си и оттам да осъществи състава на чл. 144. При всяко сбиване между лица винаги се използват по-силни думи и щом е налице тази дума е налице закана за убийство.

Аз твърдя, че подходът на прокуратурата, наличието на думата „*ще те убия*“, води автоматично до съставамерност на деянието по чл. 144, е необективен и не отговаря на закона.

Тук се говори за закана, възприемане и основателен страх. Това е анализирано от К. най-добре и при изследването заявява, че основният страх

на пострадалия е да не бъде пребит.

Това, което е повлияло във вреда на П. А., е това, че същият е полицаи. В тази насока районна прокуратура е направила лоша услуга на пострадалия, тъй като такива жалби се пускат често в прокуратурата и прокуратурата отказва с мотив, че е налице сбиване между две лица, който осъществява състав, който не се преследва по общия ред, а се преследва по частно-правен ред, прокуратурата не е посмяла да приложи закона, както го прилага спрямо всички останали лица поради специалното качество на П. А. и е образувала производство. Това е хипотезата по случая. Ние твърдим, че се касае за обективно сбиване, което не следва да бъде преследвано по този ред, най-малкото, защото имаме провокативно поведение на пострадалия и реакция на П. А.. Ние твърдим, че не е налице състав.

Аз поддържам своята жалба. Твърдя, че се касае не за сбиване по хулигански подбуди, тъй като имаме някакъв личен мотив, поради което моля да отмените решението на РС – Благоевград и съобразно становището на пострадалия, ако са налице основанията на чл. 82 от НК за наличие на някаква давност, да прекратите производството по делото.

С оглед на горното моля да постановите вашето решение, което да отговаря на фактите по делото.

ПОДСЪДИМИЯТ: Поддържам казаното от адв. С.. Искам само да кажа, че за близо 6 години и времето, което е изминало от случката през месец декември 2017 г. имах времето доста да разсъждавам, да анализирам и мога да кажа, че съжалявам за действията си от гледна точка на това, че ние създадохме много работа на правосъдната система. Натрупах и опит и разбрах, че този вид действия на даден пострадал, дори те да не са истина, могат да създадат проблеми на отсрещната страна. Това е модерен начин в съвременното ни общество да се елиминират, като се започне от представители на бизнеса, съдружници, премине се през политически опоненти, на които им се пречи на политическата кариера и се стигне до преподаватели по право и мисълта ми е, че целта на пострадалият е да ме компрометира и той я постигна. Аз търпя негативни последици от това, че срещу мен има образувано дело със закана за убийство. Години наред се пречи на работата ми, промени ми се живота с това действие и тези

обвинения, а те не отговарят на истината, защото единственото, което е вярно, е това, че моето дружество е имало договорни отношения с лицето и благодарение на неговите провокативни действия аз не съм въздържал нервите си примерно и съм му нанесъл няколко удара с ръка. Нито съм го заплашвал с убийство, нито съм изваждал оръжие, нито е имало последващи действия от моя страна. Аз съм дългогодишен служител в системата на МВР и винаги съм бил от страната на доброто и не съм си позволявал да заплашвам хора, а съм се борил с това нещо. Бих приел всяка присъда, която съдът постанови, но аз не съм виновен, не съм направил това действие.

РЕПЛИКА НА ЧАСТНИЯ ОБВИНИТЕЛ: Българският език не е прост език, но той не търпи словоблудство. Доста фактологически неправилни изводи направи защитата и респективно обвиняемия, което може да се види с всеки ред от събраните доказателства като експертизи, като дадени сведения от лицата по делото. Няма камери демонтирани камери, фактологическа грешка, няма претърпени щети в многогодишни размери от фирмата на обвиняемия, има 3-4 невнесени вноски, което е в рамките на 100-200 лв. и това са суми под минималната работна заплата, които са несъществени и които не се решават с побой. Не е имало сбиване, имало е побой, което е видно от приложения снимков материал и видеоматериал и всички данни, събрани по делото.

Вещото лице А. няма становище по отношение на претърпените физически щети от мен. Той говори по други теми и неговата теза е друга.

Надявам се словоблудството на господина да не ви навреди на мнението, че нищо не се е случило и някой там си е говорил някакви неща с друг. Хронологията и събраните материали по делото говорят за друго.

Надявам се на коректност към събитието от вашия състав.

РЕПЛИКА НА АДВ. С.: При анализа на събитията да подложите на анализ и представената снимка от пострадалия, който непосредствено след деянието си прави селфи, за да може да легализира събитието. Той започва да събира доказателства непосредствено след деянието, с което да укори моя доверител. Когато говорим за събиране на доказателства непосредствено след

деянието от пострадалия това не говори за силна форма на притеснение, а говори за житейска рационалност, която говори за друго състояние, а не за притеснение и страх от убийство и т.н.. Няма притеснен човек за живата си, който да събира доказателства за своето притеснение непосредствено след самото събитие. Това е също елемент от анализа на поведението на пострадалия след събитието на 01.12.2017 г .

ПОСЛЕДНА ДУМА НА ПОДСЪДИМИЯ: Поддържам това, което адвокатът каза. Моля да бъде оправдан.

Съдът се оттегля на съвещание.

След съвещание съдът счете делото за изяснено и обяви, че ще се произнесе в срок.

Протоколът се изготви в съдебното заседание, което приключи в 10.18 часа.

Председател: _____

Секретар: _____